

Міністерство освіти і науки України
ВСП «Любешівський технічний фаховий коледж
Луцького національного технічного університету»»

Затверджую
Голова приймальної комісії
ВСП «Любешівський ТФК ЛНТУ»
Анатолій ХОМИЧ
2026р.



ПРОГРАМА

вступної співбесіди з української мови
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра на основі базової середньої освіти

Розглянуто і схвалено
на засіданні циклової (методичної) комісії
соціально-гуманітарних дисциплін, фізичного виховання
та захисту України

Протокол №10 від 19.05.26 р.

Голова циклової (методичної) комісії

Любов КРАВЧИК

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Досконале володіння державною мовою – важлива умова формування особистості майбутнього фахівця, становлення його високодуховного, національно зорієнтованого світогляду, запорука професійної кар'єри, передоснова фахової компетенції.

Програму вступної співбесіди з української мови (освітньо-професійний ступінь фаховий молодший бакалавр) розроблено на основі Державного стандарту базової загальної освіти та Програми для загальноосвітніх навчальних закладів «Українська мова».

Зміст питань співбесіди з української мови сформовано за такими принципами:

- комунікативно-діяльнісний;
- взаємозв'язку навчання і розвитку особистості;
- особистісної орієнтації.

Навчальний матеріал об'єднаний за певними темами (фонетика, лексикологія та фразеологія, словотвір, морфологія, синтаксис) та орієнтований на стилістичну специфіку певного мовного явища, на визначення його місця у мовленнєвому процесі.

Під час проведення вступної співбесіди з української мови перевіряються такі вміння абітурієнта/абітурієнтки:

- використовувати набуті знання і вміння у практичній діяльності;
- виконувати порівняння й зіставлення, аналіз і синтез, узагальнення, абстрагування, класифікацію лінгвістичних одиниць і мовних фактів, оцінювати їх під кутом зору нормативності та вживання в мовленні;
- виконувати різні види мовного аналізу (фонетичний, лексичний, морфологічний, синтаксичний, орфографічний);
- використовувати у практиці спілкування основні орфоепічні, лексичні, фразеологічні, словотвірні, морфологічні, синтаксичні норми сучасної української мови;
- дотримуватися норм мовленнєвої поведінки, аргументовано й переконливо висловлювати свої думки, почуття, погляди, дискутувати, використовуючи різні способи аргументації та ілюстрування прикладами, вести конструктивний діалог зі співрозмовником, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм;
- володіти вміннями сприймати, аналізувати, зіставляти мовні явища і факти, коментувати їх;
- демонструвати комунікативні навички, готовність до мовленнєвої взаємодії, міжособистісного спілкування та співпраці.

Програма вступної співбесіди з української мови (освітній ступінь фаховий молодший бакалавр) розрахована на самостійну підготовчу роботу вступників, вироблення й закріплення в них навичок мовного аналізу, що сприятиме підвищенню рівня мовних знань абітурієнтів.

Програма вступної співбесіди з української мови (освітньо-професійний ступінь фаховий молодший бакалавр)

Метою і завданням усної індивідуальної співбесіди з української мови є виявлення рівня сформованості предметних компетентностей в абітурієнтів, які

повинні:

знати

уміти

<ul style="list-style-type: none"> – алфавіт; – наголос; – співвідношення звуків і букв; – основні випадки уподібнення приголосних звуків; – спрощення в групах приголосних; – основні випадки чергування звуків; – правопис літер, що позначають ненаголошені голосні; 	<ul style="list-style-type: none"> – розташовувати слова за алфавітом; – наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; – визначати звукове значення букв у словах; – розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, – і-й; – розпізнавати вивчені орфограми; – правильно писати слова з вивченими орфограмами; – знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила;
<ul style="list-style-type: none"> – лексичне значення слова; – багатозначні й однозначні слова; – пряме та переносне значення слова; – синоніми, антоніми, омоніми; – лексику української мови за походженням; – поняття про фразеологізми; 	<ul style="list-style-type: none"> – пояснювати лексичні значення слів; – добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; – уживати слова в переносному значенні; – знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); – пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні;
<ul style="list-style-type: none"> – будову слова, спільнокореневі слова й форми того самого слова; 	<ul style="list-style-type: none"> – визначати значущі частини слова; – розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні;
<ul style="list-style-type: none"> – частини мови; 	<ul style="list-style-type: none"> – розпізнавати частини мови, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні;
<ul style="list-style-type: none"> – словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису, підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення; – головні і другорядні члени речення; – типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин; 	<ul style="list-style-type: none"> – розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення; – розрізняти речення різних видів; – визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; – розпізнавати види другорядних членів; – розпізнавати типи односкладних речень;

	– розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями;
– пряму й непряму мову, діалог;	– замінювати пряму мову непрямою; – правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; – правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом;
стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції;	– розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; – користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування

Фонетика і графіка. Орфоепія і орфографія

Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі.

Подовжені звуки.

Букви й інші графічні засоби. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ та буквосполучень дз, дж.

Склад. Наголос.

Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення на письмі.

Вимова приголосних звуків та позначення їх на письмі. Уподібнення приголосних звуків.

Спрощення в групах приголосних.

Чергування у — в, і — й.

Орфограма. Орфографічна помилка.

Правила вживання апострофа, м'якого знака. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.

Написання слів іншомовного походження.

Будова слова, словотвір

Спільнокореневі слова і форми слова. Основа слова і закінчення змінних слів.

Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.

Найпоширеніші чергування голосних і приголосних звуків.

Вимова і написання префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, при-, прі.

Змінювання і творення слів. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів.

Правопис складних і складноскорочених слів.

Лексикологія і фразеологія

Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова.

Пряме і переносне значення слів. Синоніми, антоніми, омоніми.

Загальноживані слова. Діалектні та професійні слова. Запозичені слова. Застарілі слова. Неологізми.

Поняття про фразеологізми. Фразеологізми в ролі членів речення.

Морфологія

Поняття про самостійні та службові частини мови.

Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Іменник: назви істот і неістот, загальні і власні назви.

Рід, число, відмінки іменників. Типи відмін іменників. Незмінні іменники.

Способи творення іменників.

Правопис відмінкових закінчень іменників.

Правопис найуживаніших суфіксів. Велика буква у власних назвах.

Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Якісні, відносні та присвійні прикметники. Повні і короткі форми прикметників.

Ступені порівняння прикметників, їх утворення. Відмінювання прикметників.

Способи творення прикметників.

Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників.

Написання складних прикметників.

Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Числівники кількісні (на означення цілих чисел, дробових та збірних) і порядкові. Числівники прості і складні.

Відмінювання кількісних і порядкових числівників.

Правопис числівників.

Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників. Відмінювання займенників.

Правопис займенників.

Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Неозначена форма дієслова. Види дієслів (дійсний, умовний, наказовий). Часи дієслів.

Дієслова I і II дієвідмін. Особа і число (в теперішньому і майбутньому часі).

Безособові дієслова. Способи творення дієслів. Правопис дієслів.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники, їх творення.

Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот.

Безособові дієслівні форми на -но, -то.

Правопис дієприкметників.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки і синтаксична роль. Дієприслівники недоконаного і доконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Правопис дієприслівників.

Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення.

Правопис прислівників.

Прийменник як службова частина мови. Непохідні і похідні прийменники.

Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.

Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності.

Правопис сполучників разом і окремо.

Частка як службова частина мови. Формотворчі, заперечні та модальні частки.

Написання часток бо, но, то, от, таки.

Не з різними частинами мови.

Вигук як частина мови.

Правопис вигуків.

Синтаксис і пунктуація

Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного слова.

Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення. Члени речення (підмет і присудок; присудок простий і складений; додаток, означення, обставини) і способи їх вираження. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот.

Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом і присудком. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.

Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні і неповні речення.

Тире в неповних реченнях.

Однорідні члени речення. Узагальнююче слово при однорідних членах речення.

Однорідні й неоднорідні означення.

Розділові знаки при однорідних членах речення.

Звертання і вставні слова (словосполучення, речення). Розділові знаки при них.

Відокремлені другорядні члени речення (в тому числі уточнюючі).

Розділові знаки при відокремлених членах.

Складне речення, його типи. Складносурядне сполучникове речення.

Складнопідрядне речення зі сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Складне речення з кількома підрядними.

Розділові знаки в складносурядному і складнопідрядному реченнях.

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку. Розділові знаки в ньому.

Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог.

Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.

Критерії оцінювання знань з української мови при проведенні індивідуальної усної співбесіди

При проведенні індивідуальної усної співбесіди з української мови завдання складаються з двох питань теоретичного та практичного змісту, які відповідають переліку тем, передбачених Навчальною програмою з української мови для базової загальної освіти.

При оцінюванні відповіді основна увага приділяється наступним критеріям:

- 1) повнота і правильність відповіді;
- 2) ступінь усвідомленості, розуміння вивченого;
- 3) мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь вступника має бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти його вміння застосовувати визначення, правила до конкретних випадків.

Вступнику пропонується послідовно виконати завдання. Максимальна кількість балів за результатами співбесіди – 50.

Таблиця оцінювання

Номер завдання	Кількість балів
1	0-10
2	0-10
3	0-15
4	0-15
Сума балів	50

Бали, отримані за результатами співбесіди з математики та української мови, сумуються і переводяться у шкалу 100-200 балів за наведеною схемою.

Тестовий бал	Шкала 100-200	Тестовий бал	Шкала 100-200	Тестовий бал	Шкала 100-200
1	100	34	134	67	167
2	102	35	135	68	168
3	103	36	136	69	169
4	104	37	137	70	170
5	105	38	138	71	171
6	106	39	139	72	172
7	107	40	140	73	173
8	108	41	141	74	174
9	109	42	142	75	175
10	110	43	143	76	176
11	111	44	144	77	177
12	112	45	145	78	178
13	113	46	146	79	179
14	114	47	147	80	180
15	115	48	148	81	181
16	116	49	149	82	182
17	117	50	150	83	183
18	118	51	151	84	184
19	119	52	152	85	185
20	120	53	153	86	186
21	121	54	154	87	187
22	122	55	155	88	188
23	123	56	156	89	189
24	124	57	157	90	190
25	125	58	158	91	191
26	126	59	159	92	192
27	127	60	160	93	193
28	128	61	161	94	194
29	129	62	162	95	195
30	130	63	163	96	196
31	131	64	164	97	197
32	132	65	165	98	198
33	133	66	166	99	199
				100	200

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. Авраменко. – К.: Грамота, 2017.– 160 с.
2. Білецька О. Українська мова. Комплексне видання для підготовки до ЗНО та ДПА 2020 / О. Білецька. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2019. – 592 с.
3. Білецька О. Українська мова. Тренажер для підготовки до ЗНО та ДПА / О. Білецька. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2021. – 96 с.
4. Бондарчук К. Українська мова: довідник / К.Бондарчук. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2011, –208 с.
5. Глазова О. П. Українська мова. 5 кл.: підруч. для закл. заг. серед. освіти / О. П. Глазова. – Вид. 2-ге, доопр. – К.: ВД «Освіта», 2018. – 240 с.
6. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. П. Глазова. – К.: ВД «Освіта», 2014. – 240 с.
7. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. П. Глазова. – К.: ВД «Освіта», 2016. – 272 с.: іл.
8. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. П. Глазова. – Х.: Фоліо, 2016. – 288 с.
9. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. П. Глазова. – Х.: Вид-во «Ранок», 2017. – 240 с.
10. Заболотний О. В. Українська мова. 5 кл.: підруч. для закл. заг. серед. освіти / О. В. Заболотний, В. В. Заболотний. – К.: Генеза, 2018. – 208 с.
11. Заболотний О. В. Українська мова: підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. В. Заболотний, В. В. Заболотний. – К.: Генеза, 2014. – 261 с.
12. Заболотний О. В. Українська мова: підруч. для 7-го кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. В. Заболотний, В. В. Заболотний. – К.: Генеза, 2016. – 256 с.
13. Заболотний О. В. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. В. Заболотний, В. В. Заболотний. – К.: Генеза, 2016. – 224 с.
14. Заболотний В. В. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / В. В. Заболотний, О. В. Заболотний. – К.: Генеза, 2017. –272 с.
15. Український правопис / АН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні, Ін-т української мови. – К.: Наук, думка, 2008. – 288 с.
16. Шевчук С. В, Сучасна українська літературна мова: навч. посібн. / С.В. Шевчук, О.О. Кабиш, І.В.Клименко. – К.: Алерта, 2011. – 544 с.
17. Юшук І.П. Практикум з правопису української мови / І. П.Юшук. – К.: Освіта, 2002. – 254с.